

Publicerad 2020-05-21 07:19 av Lennart Andersson

I och med att gudarnas andedräkt flöt in i rummet

Jag är en skugga
och har varken hamn eller namn
Jag föds i tystnaden
formas i sanningen
men lever i natten
och flyger lågt över vågen
som bildas
i kanalens porlande vatten
Gudarna öppnar för gryningen för mig
så att jag blir som en blöt hund om natten
men först sedan bristningarna i himmelens väv
ger mig lager av förbrukade verkligheter
att väva in min kropp i
Det har den fördelen
att av sådana verkligheter
kan man väva nya scener
Snart speglas hela min värld i dammoln
som drar sammanhangen med sig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lennart Andersson med Poeter.se id #14747 innehar upphovsrätten